

תת"ע 4437/03/22 - מדינת ישראל נגד אברהים גאדאללה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4437-03-22 מדינת ישראל נ' גאדאללה
תיק חיצוני: 41123603056

בפני **כבוד השופט מיכל שביט**
מאשימה **מדינת ישראל**
נגד
נאשם **אברהים גאדאללה**

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק-הדין אשר ניתן כנגד המבקש, בהיעדרו, ביום 14.03.2022. בפסק-דין זה הורשע המבקש בעבירה מסוג ברירת משפט של נהיגה בדרך שאינה עירונית המסומנת בתמרור 426 במהירות של 113 קמ"ש העולה על המהירות של 70 קמ"ש הרשומה בתמרור, בניגוד לתקנה 54 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961. דינו נגזר לתשלום הקנס המקורי בסך 1,500 ₪.
2. בבקשתו טען המבקש, באמצעות בא כוחו, כי על אף שבבקשתו להישפט נרשם שהוא מיוצג על ידי בא כוחו, צורף לה יפוי-כוח ובה ביקש לשלוח הזמנה לדין לכתובת בא כוחו, לא נשלחה כל הזמנה לדין למבקש או לבא כוחו ועל כן אלו לא ידעו כלל אודות הדיון שנערך. הבקשה לא נתמכה בתצהיר לאימות העובדות עליהן היא מבוססת.
3. המשיבה מתנגדת לבקשה בהציגה אישור המעיד כי הזמנה לדין נשלחה לב"כ המבקש בדואר רשום אך הוחזרה לשולח משלא נדרשה. עוד לדבריה, גזר-הדין שניתן סביר ומצוי במתחם הענישה ועל כן לא יתקיים עיוות דין אם פסק-הדין לא יבוטל.
4. בהחלטה מיום 09.06.2022 נדרש המבקש להשיב תוך 7 ימים לתגובת המשיבה אולם לא עשה כן עד עתה.
5. לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.
6. כידוע, בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר יש להגיש בצירוף תצהיר ואסמכתאות לתמיכה בנטען בה (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(6) 793, 802). המבקש לא צרף לבקשתו עמוד 1

תצהיר ערוך כדין לאימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה. די בכך להביא לדחיית הבקשה.

7. גם לגופם של דברים, לא מצאתי שיש בבקשה ממש.

8. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

9. כאמור, המבקש טוען כי אי התייצבותו לדין שנקבע בעניינו נעוצה באי ידיעה אודות קיומו. לתגובת המשיבה צורף אישור המעיד כי ההזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לב"כ המבקש, כפי שזה ביקש בבקשתו להישפט, אולם הוחזרה לשולח ביום 19.01.2022 משלא נדרשה. בכגון דא קובעת חזקת המסירה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 את שלהלן: "**בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן**".

10. כאמור, במקרה שלפני דבר הדואר לא נדרש על ידי המבקש. כפי שנפסק בעניין זה, "**מקום שההודעה לא נדרשה במען שאליו נשלחה, ברגיל נעוץ הטעם לכך בנמען. אפשרות אחת היא שהנמען שינה את כתובתו בלא לקיים את החובה לעדכן את מרשם האוכלוסין; אפשרות אחרת היא שהנמען לא דרש את ההודעה מטעמים שונים הקשורים בו, ובכללם ניסיון לחמוק מתשלום. בשני מצבים אלה קבע המחוקק כי יש לראות בנמען כמי שקיבל את המסמך שנשלח אליו. זוהי קביעה נורמטיבית הזקפת לחובת הנמען אי-קיום חובות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובת ולדרוש דואר רשום ששלחה אליו רשות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר החרגה ויוצא הדופן - תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה הייתה שלא כדין**" (רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך כרם. 11/06/13).

11. למבקש, כאמור, ניתנה הזדמנות להשיב לאמור בתגובת המשיבה, בכלל זאת ביחס לנטען כי ההזמנה לדין לא נדרשה, אולם מטעמיו שלו הוא בחר לא לעשות כן. המבקש לא הוכיח, אם כן, שלא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו. בנסיבות כאמור, הרי שלנאשם ניתן יומו.

12. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 מדינת

ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". המבקש לא פרט טענות הגנה ולא הראה כי קיים סיכוי של ממש לשינוי התוצאה. לזאת יש להוסיף, כי בגזר-הדין שנגזר על המבקש הוטל עליו הקנס המקורי בלבד. על כן אני קובעת כי כשל המבקש מלהוכיח כי ייגרם לו עיוות דין כתוצאה מפסק הדין אשר ניתן בעניינו.

13. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.

14. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשפ"ב, 26 יוני 2022, בהעדר הצדדים.